

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 3. Eleemosynæ & opera Misericordiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

§. 3. *Eleemosyna & opera misericordie.*

a Pro. 15. 17
b cap. 10. 6.
Eleemosyna
disponit ad
conuersionē
c Tob. 4. 8.

d c. 10. 9.

e Dan. 4.
24.

Serm. 6. ad
frat. in He
remo.

Misericor-
dia enomi-
um.

Vide in Pra
to spir. t. c.
173. exemplū
Zenon. Im-
perat.

f Psal. 40.
g Matt. 5. 7

RATIONI adiungenda est sociā eius Misericordia & Eleemosyna, quā ab ea procedit; cui sapē attribuit Scriptura sacra admirandos effectus ad peccatores conuertendos, ad peccata remittenda, & à morte aeternaque damnatione liberandos. Salomon enim dicit: *a per misericordiam & fidem purgari peccata: b ex misericordia ac veritate redimi iniquitatem.* nō quod hæc proximum sit Antidotum, expellens prauos eos humores; sed quia Syrupi instar cor disponunt ad veram contritionem, quā illos expellit, obtinendam: estque instar pretij, quo peccata remittuntur. Et S. Senex Tobias præclarum illud filio suo dedit consilium: *c quomodo potueris, ita es; o misericors: si multum tibi fuerit, abundanter tribue, si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum libenter impertiri stude: quoniam eleemosyna ab omni peccato & à morte liberat & non patietur animam ire in tenebris inferni.* Idq; Angelus Raphaël confirmauit, dicens: *d quoniam eleemosyna à morte liberat, & ipsa est, quæ purgat peccata, & fecit inuenire misericordiam & vitam aeternam.* Et hoc nomine S. Daniel cixit Nabuchodonosori Regi: *e Rex consilium meum placeat tibi, & peccata tua eleemosynis redi me, & iniquitates tuas misericordius p asperum: forsitan ignoscet delictis tuis Deus, euadesque pœnas, quas Deus propter illa tibi minatur.* Quæ omnia memorabilibus hæc verbis S. Augustinus est complexus: Misericordia ad Deum dirigit hominem; Deumque deducit vt habitet in homine: quid enim Christum incarnauit, nisi misericordia? quid eum subiecit nostræ miseræ, nisi sola clementia? O beata misericordia, quæ sola com mercium nostræ salutis agnouit! O infinita misericordia, quæ sola potuisti trahere hominem de cælo ad terram, & hominem de exilio ad regnū erigere! o magnum misericordie vinculū, quo Deus ligari voluit, & potuit; & homo ligatus, vincula iniquitatis suæ dirumpit? Hoc lignum est, quo Moyses aquas dulcorauit; hoc est sal, quo Elisaus aquarū sterilitatem sanauit; hæc est farina, qua idem Elisaus mortem, quæ in olla erat, extirpauit; hoc est oleum, quod Samaritanus infudit vulnerato; hæc aqua Iordanis, qua curatur lepra Naaman Syri. Amate ergo fratres mei misericordiam: quia nunquam vidi pium hominem mala morte finiri. Hæc S. Augustinus, cuius testimonium & experientia magni facienda est, vt credamus, misericordiam impetrare efficacem vocationem, & ante mortē conuersionem, ne misericors pereat in aeternum. Nam f *DEVS* (vt ait David) *in die mala liberabit eum: qui intelligit super egenum & pauperem, curamque eorum habet: & Christus Seruator noster dixit: g Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam consequentur.* Beatus eris, si alienarum miseriarum senseris compassionem: quia *DEVS* tuarum miserebitur. Si infirmos visitaueris, *DEVS* te in tuis infirmitatibus visitabit; si vestieris nudos, ipse suis gratijs & virtutibus

te in-

reinduct; si peregrinos hospicio exceperis in domo tua, excipiet te ipse in caelo sic captiuos redemeris, ipse te redimet ex inferno; si mortuos fueris consolatus, consolabitur ipse te in tuo mœrore; si illatas tibi ab alio iniurias condonaueris, Deus peccata condonabit, quæ admisti; efficaciterque vocabit, vt veram instituas pœnitentiam. Hæc fuit vna ex præcipuis dispositionibus, quæ R V T H suam conuersionem impetrauit; vt ex verbis deducitur ipsius Noemi ad nurus suas: *h faciat vobiscum Dominus misericordiam, sicut fecistis cum mortuis & mecum.* ita Hieronymus obseruat scribens ad Sanctam Paulam. Noemi, inquit, fugiens famem in terram Moab, maritum amisit, & duos filios, quæ cum esset ab omnibus suis deserta, R V T H tamen Moabitibus nunquam voluit eam dimittere. Attende, quantifuerit meriti, desertam illam consolari: propterea enim id p̄merita est, vt ex eius genere Christus nasceretur. Exaudiuit D E V S pauperis ac desolatæ Noemi orationem, exhibens R V T H, quæ eius misera fuerat, misericordiam: scriptum est enim *i desiderium pauperum & orationem exaudiuit Dominus.* Et quoniam pauperes duplex habere solent desiderium: alterum proprii remedij, alterum vt retribuatur D E V S ijs, à quibus ipsi subsidium & solamen acceperunt: vtrumque exaudit cœlestis Pater, inspirans alijs, vt ipsis subueniant, & illos remunerans si fecerint. Et quamuis pauper ipse pro Eleemosynam sibi faciente non oraret, *k ipsamet* (ait Ecclesiasticus) *in corde & sinu pauperis conclusa exorabit pro faciente illam, vt liberetur ab omni malo.*

NON tamen absque mysterio adiecit N O E M I in sua precatione verbum illud, *sicut fecistis cum mortuis*: quia si misericordiæ opera viuentibus exhibita multum valent, ad placandam Dei iram: non minus valent, quæ defunctis exhibentur, in eorum corporibus sepeliendis, ad sepulchrum deducendis, & eorum animabus per suffragia adiuuandis: vt à Purgatorij pœnis liberentur. Eò enim maior censetur misericordia, quò maior est miseria afflicti, & minus potest ab ea se liberare. Et quoniam defuncti suas miseras per se non possunt reparare, nec ab alijs petere, vt subueniant: insignis est misericordia, ad eam reparandam accedere; & valdè impellit ipsum D. N. ad nostras reparandas, iuxta quod Rex Dauid iussit significari viri labes Galaad: *i benedicti vos à Domino, qui fecistis misericordiam hanc cum Domino vestro Saul, & sepeliistis eum. Et nunc retribuet vobis quidem Dominus misericordiam & veritatem: sed & ego reddam gratiam, eo quod fecistis verbum istud.* Quare etiam est credendum, ipsas animas, quorum corporibus hæc misericordiam exhibemus, & multò adhuc magis, si ipsimet aliam exhibeamus, liberando eas ex purgatorio, ostensuras se nobis gratas, orando supplices ipsum D. N. vt eius misereatur, qui illarum est misertus. Quod obrem ait Scriptura: *m Sanctam esse & salubrem cogitationem pro defunctis exor.*

Ruth misericors.

h Ruth. 1. 8.
Epist. 25 ad Paulam.

i Psal. 9. 17.

k Eccl. 29. 15

Suffragia pro defunctis.

12. Reg. 2. 5

m 2. Mach 12. 46.

Serm. 44.
ad Fratres
in Eremo.

re, ut à peccatis soluantur: non solum ob ingens bonum, quod illis procuramus; sed etiam quod nobis inde prouenit. Festinate (ait Sanctus Augustinus) orare pro defunctis Ecclesiæ, ut & illi festinent procurare, ut ipsis in gloria coniungamur. Si erga mortuos erimus misericordes, mala morte non peribimus: quia DEVS nos proteget in hac vita; & postea deducet ad æternam.

S. 4. *Qualis debeat esse misericordia, & quòd à propria anima sit inchoanda.*

SEd fortè sollicitos nos reddet, quòd historia Sacra præsupponat, afflictam NOEMI pro utraque nuru RVTH & ORPHA Dominum orasse, eò quòd utraque misericordiam fecerit cum ipsa, & cum defunctis; & tamen sola RVTH conuersionis misericordiam est consecuta; altera uerò redijt ad suam idololatriam. quòd si tantum potest exhibita misericordia, & pauperum, in quos illa exhibetur, oratio: unde proueniet, in aliquibus peccatoribus bonum sequi exitum, in alijs non irem? Huic occultæ ad eò grauique difficultati sufficienter liceret respondere ex illa solemnè ac decantata S. Augustini sententia, dicentis: magnam esse diuinæ gratiæ laudem, quòd nullus ad Christum ueniat, nisi Pater cælestis eum traxerit. Sed nisi uelis errare, abstine ab eò iudicio: Cur DEVS hos trahit, illos non trahit; & cur hos potius quàm illos? Accipe semel hoc salutare consilium: & si non te trahit, ora Deum, ut te trahat: & benè tuum negotium expedieris. quasi diceret: nè temerè examinare audeas, cur DEVS D. N. efficaci uocatione quosdã peccatores uocet, potius quàm alios? quia facilè in abyssu occultorũ eius iudiciorum submergeris: sed ingressus abyssum peccatorum tuorum supplex ipsum ora, ut te efficaciter uocet & ex illis educat. Agnosce & confitere, Deum esse misericordem, ut omnibus det quod ad conuersionem illis sufficit; absq; vlla uerò iniustitia non exhibere aliquibus speciales fauores, quos ex mera sua gratia alijs exhibet. Et iure optimo noluit DEVS D. N. facere legem infallibilem, & regulam generalem conuertendi oēs peccatores eleemosynarios, aut Sanctorum aliquorũ deuotos: quia facile hinc acciperent multi occasionem in suis peccatis perseuerandi, cum ea fiducia, quòd ad uitæ finem essent ab eis liberandi, quod in graue detrimentum cederet honoris Dei, eius Sanctorum, & reliquarũ uirtutum, atq; ipsius misericordiam. Nam qui uerè est misericors, quemadmodum cõpatitur alienis miserijs, ita debet proprijs, & multò adhuc magis spiritualibus, quàm corporalibus: cum illæ sint sine comparatione maiores, iuxta Ecclesiastici sententiã dicentis: *miserere anima tua placens Deo.* hoc est, si conscius sis, quod anima tua deciderit ex gratia Dei: miserere ei ob ad eò magnam miseriam; & stude illã ab ea liberare, eam à tali culpa mundãdo. Quamobrè dixit S. Augustinus: eos qui liberio rem uitam ducunt, nec adhibent curã emendandi

Oculi ad Dei
iudicia cir
ca uocatio
nem efficacẽ
Tract. 20. in
Ioan. 6. Noli
iudicare, si
non uis er
rare.

Charitas sit
ordinata.
a Ecl. 30.
24.
In Enchirid.
c. 7. 75.